

го отъ разни страни. Труди ся да видишь въ колко начина можь го изрѣ, и кой е най-яснѣй, и най-добрѣй. Ако искашь да уголѣмишь знаніе-то си върху тоя прѣдмѣтъ, прѣгледвай, какво говорятъ разни писатели за сѣще-то нѣщо; почти всекой творецъ ще внуши по нѣщичко, кое-то може би никога по-напрѣдъ не е било въ умъ-тъ ти. Да оставяме нѣща-та не опрѣдѣлени и умъ-тъ не задоволенъ въ това, кое-то учимъ, е единъ отъ най-лошеви-тъ и врѣдителни навици. Нека помнимъ че едно разумно прѣдложеніе е много по-пріятно и по-полезно отъ много папагалски изрѣченія.

„Но какъ да учимъ, думъ по думъ както е писано въ книгъ-тъ или да прочитаме урока и да казваме само разума?“ Може да по питать нѣкои. Въпросъ-тъ е важенъ, нъ сега ще го свършимъ съ малко думи. Отговоръ-тъ ми щеше да е: *„Учи прѣдмѣти, а не книги. Бъди человекъ съ здравъ разумъ, и учи онова, кое-то ся излага въ книгъ-тъ, а не сама-тъ книгъ.“*

Ето едно лесно правило, по кое-то никой отъ онѣзи, кои-то слѣдуютъ, не ще сбърка.

Първо прочети урока внимателно, и слѣдъ като разберешъ въобще за какво учи, виждъ да ли въ него нѣма нѣкоѣ думъ, на коѣ-то точно-то значеніе да не разбирашь; ако би да има, научи значеніе-то ѝ, прѣди да вършишь друго нѣщо. Послѣ глѣдай да ли не ще има нѣкое прѣдложеніе, кое-то да ти е малко тъмно, ако би да има, свърши и съ него. Тѣй като ясно разбирашь значеніе-то на всекъ думъ и на всеко едно прѣдложеніе отдѣлно, тогава прочети урока нѣколко пѣти, періодъ слѣдъ періодъ, и земи въ ума си общъ-тъ му мисль въ цѣло. Сега затвори